

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling, se Tillæg C., Sp. 385 ff., som vedtaget af Folketinget ved eneste Behandling, se Tillæg C., Sp. 709 ff.; Fællesudvalgets Betænkning, se Tillæg B., Sp. 1713 ff.)

Formanden (Sofus Høgsbro): Det er en Selvfølge, at kun de Indstillinger, som ere skete med Hensyn til det af Folketinget vedtagne Lovforslag, ville komme til Afstemning her. Først vil da den af Mindretallet gjorte Indstilling komme til Afstemning, da den ligger længst borte fra Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Hvis den bliver vedtagen, bortfalder altsaa Flertallets, men hvis Mindretallets Indstilling forkastes og Flertallets vedtages, bliver der derefter at stemme over den endelige Vedtagelse af Lovforslaget i den saaledes givne ny Affattelse.

Indstillingerne tillige med Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det er en trist Skæbne, som har hvilet over dette Lovforslag. Det har været behandlet her i hver Rigsdagssamling i indeværende Valgperiode, og der synes desuagtet ikke at skulle komme noget Resultat ud deraf. I Samlingen 1895—96 blev Lovforslaget forelagt her af Regeringen, og det blev behandlet saa vidt, at det ogsaa gik gennem Fællesudvalg. Regeringen havde i det da foreliggende Forslag rejst et Krav om Indskrænkning i Befolkningens Indstillingsret til Lærereboderne, og dette Krav blev ligesom en Sten, der blev lagt hindrende i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse, idet Landstingets Medlemmer i Fællesudvalget holdt paa at gøre en saadan Indskrænkning i Kaldelsesretten. — I Fjor blev Lovforslaget indbragt her i Folketinget fra Venstres Side. Da gik Forslaget til Landstinget og blev der behandlet i Udvalg, men kom ikke videre. Udvalget afgav Betænkning, men man naaede ikke at faa Forslaget til 2den Behandling i det andet Ting, og Udvalgets Flertal der havde da ganske omarbejdet Forslaget, lavet et Forslag paa et helt nyt Grundlag. — I

Aar blev Lovforslaget atter forelagt af Regeringen, ikke just i den Skikkelse, som nærmest vilde være fremkommen, hvis Indstillingerne fra Fællesudvalget i 1895—96 om Uenighedspunkterne vare blevne tagne med, men dog noget derhen imod. Nu har Lovforslaget været i Fællesudvalg; nu staa vi her over for den endelige sidste Afstemning om dette Lovforslag, og der er jo ikke megen Sandsynlighed for, at der kommer en Lov ud deraf, idet et Mindretal paa 12 Medlemmer indstiller at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det fik i Landstinget ved eneste Behandling, og denne Skikkelse har jo Folketinget tidligere sat sig imod. Der er altsaa ingen Grund til at antage, at Folketinget nu i Dag skulde vedtage Forslaget i denne Skikkelse. Saa er der ganske vist en svag Mulighed for, at Lovforslaget kunde blive vedtaget i Flertallets Skikkelse i begge Ting. Her i Tinget vil det jo nok kunne lade sig gøre, men om Landstinget vil følge Flertallet, er jo meget mere tvivlsomt. Derfor er der, som sagt, ikke megen Udsigt til, at Forslaget bliver til Lov. — Jeg skal her kun omtale et Par Punkter af Flertallets Indstilling, idet jeg i øvrigt skal gøre opmærksom paa, at saadan som denne Indstilling nu foreligger, er det et yderligere imødekommende Skridt over for det andet Ting og over for Højre for om muligt at faa et Resultat. Jeg skal der særlig dvæle ved to Punkter af de tre større Spørgsmaal, som Striden navnlig har drejet sig om, Kaldesspørgsmaalet, Spørgsmaalet om Skolekommissionens Sammensætning og Spørgsmaalet om Tilskud til den private Skole, idet jeg ikke skal dvæle ved de mindre Stridspunkter, om hvilke der let kunde opnaas Enighed mellem Tingene.

Med Hensyn til Kaldesspørgsmaalet skal jeg gøre opmærksom paa, at naar det fra Højres Side hedder, at det vil blive staaende paa det gamle, paa Lov af 8de Marts 1856 § 9, er det jo ikke saaledes at forstaa, at det vil blive staaende paa selve dette Lovord, men saaledes, at det vil blive staaende ved det gamle med alle de Fortolkninger, som i de forløbne 42 Aar ere knyttede dertil. Disse Fortolkninger ere jo sidst blevne fremsatte for os i en Skrivelse fra Ministeriet, som medfulgte Folke-